

Lovforslag nr. L 69. Fremsat den 4. december 1979 af Pilgaard Andersen (FP), Jørgen Junior (FP), Knud Lind (FP) og Thorndahl (FP)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Ændring af regler om privat dagpleje)

§ 1

I lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand, som senest ændret ved lov nr. 456 af 13. september 1978, foretages følgende ændringer:

1. § 63, stk. 1, affattes således:

»§ 63. Ingen må modtage mere end 5 børn i privat dagpleje mod betaling uden at have tilladelse dertil fra det sociale udvalg.«

2. § 63, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Det sociale udvalg fører tilsyn med forholdene i de hjem, hvortil der er givet tilladelse efter stk. 1 og stk. 2.«

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Bistandslovens § 63, stk. 1 og 3, foreslås ændret, da erfaringen meget tydeligt viser, at dagplejen så langt er at foretrække fremfor børnehaver og andre daginstitutioner.

Ved at ændre tilsynet til kun at omfatte dagpleje med flere end fem børn, betyder det også, at der ligger store besparelser i forslaget. En gennemførelse af forslaget vil også indebære, at det påståede pres og ventelister på daginstitutioner vil blive afhjulpet.

Hvis der skal fores tilsyn med dagplejen af det sociale udvalg, skal det ikke være, for den får karakter af at være en institution.

Fremskridtspartiet har foreslået, at kun hvis der er over 5 børn, skal der gives tilladelse af og føres tilsyn fra det sociale udvalg. Vi havde helst ingen restriktioner set i forslaget, da vi mener, forældrene er de bedste til at føre tilsyn med det hjem, hvor deres barn er i pleje. De restriktioner, der er bibeholdt, er udelukkende for at give større mulighed for at få lovforslaget igennem, idet fremskridtspartiet anser det for meget vigtigt.

Antallet af dagplejemødre er steget fra 10.970 i marts 1975 til 17.660 i januar 1979. Antallet af

børn i pleje var i januar 1979 52.180 – et alt for lille tal sammenlignet med, at der på dette tidspunkt var 171.678 institutionspladser.

Dagplejeordningen er meget ofte bedre for børnene end institutionspladser, idet den giver børnene en langt bedre og tryggere tilværelse.

Dagplejemødrene behøver alene at se på børnenes tarv og er hævet over alle fagforeningsinteresser, der så ofte præger BUPL-pædagogerne.

Der er langt mere skiftende pasningspersonale i daginstitutionerne, hvilket også er med til at gøre børnene utrygge. Dagplejemødre er ikke socialudbyttere.

Bl. a. fordi anlægsudgifter spares, er dagplejeordningen også væsentligt billigere for skatteyderne end børnehaver og vuggestuer. Rigsrevisionen har opgjort besparelsen til ca. 40 pct., og det tal bliver større, hvis man holder op med at overrende dagplejemødrene med alskens generende tilsyn.

Offentlige børnehaver er derfor kun en nødløsning, og folketinget må følgelig gøre alt for at styrke den private dagpleje. Forslagets gennemførelse vil ikke indebære forøgede udgifter, men der vil være betydelige besparelser på det kommunale budget.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

»§ 63. Ingen må modtage mere end 5 børn i privat dagpleje mod betaling uden at have tilladelse dertil fra det sociale udvalg.«

§ 63. Ingen må modtage mere end 2 børn under 14 år i privat dagpleje mod betaling uden at have tilladelse dertil fra det sociale udvalg. Der kan ikke gives tilladelse til at have mere end 5 børn i privat dagpleje.

»Stk. 3. Det sociale udvalg fører tilsyn med forholdene i de hjem, hvortil der er givet tilladelse efter stk. 1. og stk. 2.«

Stk. 2. Dagplejehjem og lignende, der modtager flere end 5 børn under 14 år mod betaling, og som drives af private uden offentlige midler, må kun oprettes og drives med tilladelse fra det sociale udvalg.

Stk. 3. Det sociale udvalg fører tilsyn med forholdene i hjemmene.